

INTERNATIONAL POLICE ASSOCIATION

ipa

Attentie

40e jaargang Nr. 139 - September 2018

Clappers & Vlieger Media. Uitgave 751

Tuin van bezinning

Zit er rot in het systeem van autonome scholen?

De Onderwijsinspectie constateert dat het de afgelopen twintig jaar bergafwaarts is gegaan met de prestaties van leerlingen in het basis- en voortgezet onderwijs. In Nederland zijn we afgegleden van de kopgroep naar het grauwe midden, we worden door andere landen aan alle kanten ingehaald. De verantwoordelijkheid en de macht in het onderwijs is verschoven van overheid naar schoolbesturen en de scholen kregen een 'lumpsum', een zak met geld om alles van te betalen. De schoolbesturen zien graag tevreden klanten, zoals de ouders. Daarnaast delen zij liefst zoveel mogelijk diploma's uit met zo weinig mogelijk inspanning en met de laagste kosten. Dan kan er een eindexamendebacle ontstaan zoals op het VMBO in Maastricht.

Een leerling van deze school kwam thuis met zijn cijferlijst van het schoolexamen en dat leidde tot grote hilariteit. Op de cijferlijst prijkte het cijfer 7,5, afgerond naar een 8, voor het vak '2D en 3D-vormgeving, een keuzevak van deze leerling. Echter bleek dat deze leerling les zou hebben gehad van een docent die niemand kende in een lokaal dat niet bestond en waarin hij nooit les heeft gehad.

Samen met andere ouders hadden de ouders van de leerling het afgelopen jaar meerdere klachten ingediend bij de leiding van het VMBO en de Onderwijsinspectie. Daarnaast voerden zij gesprekken met de directie van de school en de koepel LVO Maastricht. De problemen die zij aanklaagden waren telkens hetzelfde: de grote lesuitval, de administratieve chaos, de overvolle klassen en het gerommel met de schoolexamens.

Het is een pijnlijke constatering in dit wrange eindexamendebacle: zowel de Onderwijsinspectie als de schoolleiding waren sinds eind 2016 al op de hoogte van de problemen die uiteindelijk 354 eindexamenkandidaten het diploma zou kosten. Minister Slob van onderwijs constateerde: "het zijn wantoestanden door bestuurlijk falen waarvan deze leerlingen het slachtoffer van zijn geworden. Het rommelde al jaren binnen de onderwijskoepel LVO. Ouders in Maastricht hadden zo weinig vertrouwen in de scholen van de koepel dat ongeveer 1400 kinderen elders naar school gaan.

De vraag die deze crisis oproept is: komen er nog meer misstanden aan het licht.

Zorgwekkend naast het bestuurlijk falen van de koepel is het feit dat de Onderwijsinspectie de enorme problemen rond de examens niet heeft geconstateerd. Naar aanleiding van de klachten van de ouders begon de inspectie eind 2016 een onderzoek. Eerder was de VMBO-basisafdeling van de school al als 'zwak' bestempeld en onder verscherpt toezicht geplaatst. Maar het examen-echec ontrolde zich pas nadat een anonieme klokkenluider na de eindexamens

de inspectie tippte.

Er waren dit jaar ongeveer 211 duizend eindexamenkandidaten, verspreid over 635 scholen, op 1400 verschillende vestigingen. Hiervoor waren er 20 inspecteurs die toezicht moesten houden op middelbare scholen.

In 2010 werd de Wet goed onderwijs, goed bestuur van kracht. Hierin wordt geregeld dat de scholen zelf moeten toezien dat de wet wordt nageleefd. Reden voor de wet was dat het onderwijs vond dat de inspectie zich te veel bemoeide met

onderwijs. De overheid vond dat er meer verantwoordelijkheid bij de scholen moest komen (de slager keurt zijn eigen vlees). Wanneer er klachten worden ingediend bij de school, zouden die ook bij de raad van toezicht van de koepel bekend moeten zijn. Deze klachten zouden dus eerst bij de school moeten worden opgelost. De wet schrijft voor dat schoolexamens goed moeten worden geadmistreerd. Het is de taak van de Onderwijsinspectie om toe te zien op de wettelijke voorschriften. Wat de hele affaire laat zien is hoe het 'teruggeven van de verantwoordelijkheid aan scholen' kan falen. Het systeem is gebaseerd op vertrouwen en schoolbesturen hebben een grote autonomie.

Hier zien we een falend bestuur en een toezichthouder die mogelijk teveel is uitgegaan van vertrouwen. Voor de leerlingen, die de examens over moeten doen zal het een onbevredigende conclusie zijn. Zij zijn van deze hele affaire de dupe geworden. Een van de ouders zegt dan ook, naar mijn mening terecht, dat als je er zo dicht bovenop hebt gezeten en er zoveel signalen zijn geweest, je mede verantwoordelijk bent aan het debacle.

Toezicht is dringend nodig, niet alleen in het onderwijs maar op vele vlakken in onze maatschappij. Misschien geldt hier wel: verantwoordelijkheid is goed; toezicht is beter.

Uw voorzitter,
Jan Eijkemans

COLOFON

Dit blad is een uitgave van het
IPA - district Nijmegen e.o.
40e jaargang nr. 139
Oprichtingsdatum:
17 februari 1959
Dit blad verschijnt 5x per jaar

Voorzitter:
Jan Eijkemans
vz-nijmegen@ipa-nederland.nl

Secretaris:
Martin van der Putten
nijmegen@ipa-nederland.nl

Penningmeester:
Jaap Heerschop
Postgiro District NL97 RABO 0155 7464 56 tnv
Penningmeester district Nijmegen
pm-nijmegen@ipa-nederland.nl

Ledensecretaris/contactsecretaris:
Brugt Peper
contact-nijmegen@ipa-nederland.nl

Algemeen Bestuurslid
Jan Nijburg

IPA - Activiteiten:
Adrie Daniëls
4daagse-nijmegen@ipa-nederland.nl

IPA - Activiteiten:
Dick Beerens
dickbeerens@hetnet.nl

Redactie / IPA - Artikelen:
Brugt Peper
red-nijmegen@ipa-nederland.nl

Coördinatie en realisatie:
Clappers & Vlieger Media
Industrieweg 94
7202 CB Zutphen
Telefoon: 0575 - 47 38 81
E-mail: info@clappers-vlieger.nl
Internet: www.clappers-vlieger.nl
Vormgeving: Fabian Clappers
Fotografie: Henk Baron, Martin van der Putten

In dit nummer

- 3** Voorwoord
- 7** Tuin van bezinning
- 10** Paaseieren zoeken
- 13** 102e vierdaagse van Nijmegen
- 15** Bezoek aan Dublin
- 18** Oude doos
- 21** Blog: Die komt niet praten, dit wordt vechten
- 23** Op bezoek bij Omroep Gelderland
- 25** Structuur geeft duidelijkheid
- 29** Districtsnieuws
- 31** Agenda

International Police Association, District Nijmegen e.o.

Secretariaat

Begoniastraat 22 • 6658 EB Beneden Leeuwen

nijmegen@ipa-nederland.nl

Facebook; IPA Netherlands, Nijmegen e.o.

Tuin van Bezinning

Tekst: Brugt Peper

Foto's: Brugt Peper en website Tuin van Bezinning

Jaarlijkse herdenking omgekomen politiemedewerkers in Tuin van Bezinning Herdenking in de Tuin van Bezinning in Warnsveld.

Namens het politieteam Tweestromenland, District Gelderland-Zuid en de IPA Nijmegen e.o., ben ik donderdag 14 juni 2018 samen met collega en IPA Nijmegen lid, Jan Nijburg, naar de herdenking 'Tuin van bezinning' geweest.

Tijdens deze jaarlijkse plechtigheid worden politiemensen herdacht die tijdens hun dienst om het leven zijn gekomen. Er worden, ook door nabestaanden, kransen gelegd. De herdenking vond plaats van 14.00 uur tot ongeveer 15.00 uur.

Nast de korpschef Erik Akerboom sprak o.a. ook Ferd Gapperhaus, minister van Justitie en Veiligheid. Verder werd er een gedicht voorgedragen door Dichter des Vaderlands Ester Naomi Perquin.

De 'Tuin van Bezinning' is een nationaal monument en is in 2006 in gebruik genomen als herdenkingsplaats voor familie en vrienden van omgekomen politiemensen.

Sinds 1946 zijn meer dan 160 politiemensen omgekomen tijdens de uitoefening van hun werk. Dit jaar werden er gelukkig geen namen bij geschreven. Een van de meer bekende slachtoffers is Allegonda Gremmer. Zij werkte bij het arrestatieteam van de politie Rotterdam-Rijnmond en was het eerste vrouwelijk lid van een arrestatieteam in Nederland. Tijdens een inval in een huis Den Haag op 28 oktober 1997 werd zij door de bewoner doodgeschoten. In 1998 werd een Rotterdamse straat naar haar vernoemd: de Allegonda M. Gremmerstraat. Het is een monument voor executieve, niet-executieve en vrijwillige politiemensen die na 1 januari 1946 tijdens de uitvoering van de dienst door een ongeluk of door geweld om het leven zijn gekomen. De datum van 1 januari 1946 heeft te maken met het ontstaan van de Rijkspolitie in november 1945 en het feit dat er voor omgekomenen in de Tweede Wereldoorlog eigen monumenten is.

De namen van de omgekomen politiemedewerkers worden, met sterf- en geboortedatum, gegraveerd op opstaande roestvrijstalen banden langs de paden in de tuin, waar ruimte is voor een totaal van 500 namen. Bij de opening waren 141 namen van overleden politiemensen aangebracht.

De 'Tuin van Bezinning' ligt achter het Koetshuis van Huis 't Velde in Warnsveld. Het was weer een indrukwekkende herdenking.

Speech Erik Akerboom jaarlijkse herdenking 'Tuin van Bezinning' op 14 juni 2018.

Geachte genodigden, beste collega's,

Elke keer als ik op deze plek aankom, deze 'Tuin' binnen loop, raakt de stilte me. Een stilte waarin je de verhalen kunt voelen. Verhalen over onze collega's. Politiemensen die zijn omgekomen als direct gevolg van het politiewerk. Onze 'Tuin van Bezinning'. De plek waar u en ik deze collega's herdenken en eren. Dit is onze plek voor rust en reflectie, voor herdenking. Herdenken is belangrijk voor de rouwverwerking. Voor het aanvaarden van het verlies van een dierbare. Een leed dat haast niet uit te spreken is, maar waarover wij hier wel kunnen praten met elkaar. Hier kunnen we onze verhalen kwijt. Hier vinden we een thuis weg van huis. Hier kunnen we ons verdriet en onze pijn delen. Dat maakt deze tuin van levensbelang voor ons, de nabestaanden en collega's. U, de nabestaanden, ontmoet hier tijdens de jaarlijkse herdenking lotgenoten. Ik begrijp dat uit sommige van die ontmoetingen vriendschappen zijn ontstaan. Het is mooi dat hier meer opbloeit dan bloemen alleen. Nog altijd ben ik zeer diep onder de indruk van de onbaatzuchtigheid die onze mensen elke dag laten zien door hun werk te doen. Op een positieve manier went dat nooit. Een stap naar voren zetten wanneer anderen een stap naar achteren doen. Ingrijpen om een ander te beschermen. Zich inzetten voor een veiliger Nederland. Hoe hoog de prijs kan zijn, daarvan getuigt dit botanisch monument. Dit monument herbergt vele

verhalen. Vele incidenten. De kwetsbaarheid van agenten zien we ook in landen om ons heen. Zoals recent in Luik. Daar werden twee politieagentes en een onschuldige student van het leven beroofd. Een zinloze, laffe daad. Zo gruwelijk onverteerbaar. Mijn gedachten gaan op deze plek uit naar onze Belgische collega's en de nabestaanden. Ik denk ook aan de Franse luitenant-kolonel

Arnaud Beltrame. Hij offerde zijn leven, door de plek in te nemen van een gegijzeld. Een heldendaad. Dat verdient groots respect. Het zijn stuk voor stuk vreselijke gebeurtenissen. Die ons - als dienders - in het hart raken. Onze mensen staan dagelijks voor levensgrote dilemma's. Politie mensen doen wat nodig is om anderen te beschermen. Soms met inzet van het eigen leven. Dat vraagt om moed en toewijding. Dat vraagt om overtuiging. Overtuiging om dit werk te doen in volle bewustzijn van de risico's. Niemand kiest ervoor om 's avonds niet meer thuis te komen. Thuis is de plek waar je gewoon vader of moeder bent. Iemand's partner en kind. Thuis is een veilige basis waar iedereen het recht heeft om met geliefden te zijn.

9.100 keer werd vorig jaar melding gedaan van geweld tegen politieambtenaren. Dat komt neer op 25 keer per dag. Om het nog concreter te maken: Elk uur krijgt er ergens in Nederland een agent te maken met een vorm van agressie. Deze cijfers bevestigen voor mij een triest beeld. Het geweld in onze samenleving wordt intenser. Het respect voor hulpverleners lijkt verder weg dan ooit. In Amersfoort werd tijdens een uitgaansnacht een agente bijna gewurgd. Zij kon ternauwernood worden ontzet door te hulp geschoten collega's. Na zo'n incident zien we gelukkig ook veel steun van bezorgde burgers. Dat sterkt mij in de overtuiging dat we het debat in de samenleving moeten blijven voeren. Daarnaast is het van belang dat we de collega's die het overkomt, goed ondersteunen. En proberen weer op weg te helpen. De impact van het werk, het incident, het verlies, krijgt niet altijd een goede plek. Daar ben ik mij van bewust.

Het is de pijn die blijft, de pijn die soms PTSS heet. Het kan ons allemaal overkomen. Collega's met PTSS zijn goede dienders, die door het werk zijn beschadigd. De zorg voor politiemensen met PTSS moet anders en beter. Dat zijn we als collega's, als korpsleiding verplicht. Daar maak ik mezelf hard voor. Het is onze inzet dat zo veel mogelijk collega's aan het werk blijven. Veel collega's met PTSS doen dat gelukkig ook. Maar ook als dat niet meer lukt, bieden we adequate zorg. Zo bezocht ik laatst Hartenboeren. Hier werken politiemensen die met PTSS zijn uitgevallen, aan hun herstel. Simpel door de kracht van de natuur te ervaren. Een plek om na te denken over het leven. Het waren indringende gesprekken met kwetsbare politiemensen. Maar wat ik ook zag, was weer trots. Trots op ons mooie vak.

Dames en heren, beste mensen, Ik maak dit uitstapje omdat ik wil dat we de keerzijde van het mooie werk dat we doen zonder taboe moeten kunnen bespreken. Juist op deze plek,

waar we collega's herdenken die de allerhoogste prijs hebben betaald. Omdat ik weet dat we hier op een open manier met elkaar kunnen praten. Want dat is lange tijd een deel van het probleem geweest: over psychische klachten sprak je niet bij de politie. Daar is de cultuur niet naar. "Verman je maar." "Kop op en schouders eronder." Dat moet anders. U weet hoe het is om leed te dragen. Wie rouwt, zit niet te wachten op tips en adviezen. Die wil een luisterend oor, een schouder om op uit te huilen. En begrip. Wat helpt, is leren van de goede ervaringen over het omgaan met de schaduwzijde van ons werk. Mijn jaarlijkse ontmoeting met u in deze tuin helpen mij daar bij. Uw verhalen en de manier waarop u uw verdriet draagt en deelt zijn voor mij wegwijzers. U bent zich daar natuurlijk niet van bewust, maar daarvoor wil ik toch bedanken. Wat voor de één een speldenprik is, is voor de ander een mokerslag. Verdriet kent vele vormen en evenveel uitwerkingen. En wie pijn voelt, wil de pijn stillen.

Hoe dan ook. Uiteindelijk wordt alles doorgegeven. Het is daarom goed dat we hier zijn. Dat we hier elk jaar bij elkaar komen. Om te praten. Om vriendschappen te sluiten. Of om gewoon stilzwijgend voor ons uit te kijken, wetende dat de lotgenoot naast je het allemaal heel goed snapt. Dat is de geest van deze tuin die ik wil overbrengen op ons korps. Zodat, net als hier, uit verdriet, toch nog iets moois kan bloeien. Ik dank u voor uw komst. En wens u veel sterkte toe als u dat nodig heeft. Wanneer het stil is.

Dank u wel.

Paaseieren zoeken 2018

Ditmaal twee verslagen van het traditionele Paaseieren zoeken van IPA Nijmegen e.o.

Tekst: Marjo en Jos Koehorst

Op tweede Paasdag zijn we met onze kleinkinderen Siebe en Minke naar IPA Nijmegen geweest.

Zij organiseerden voor kinderen en kleinkinderen van IPA leden een ochtend met creatieve activiteiten, maar ook paaseieren zoeken. Dit alles vond plaats in de sportkantine in Druten. Er waren 12 kinderen aanwezig, merendeel kleinkinderen van leden met hun opa's en oma's. Na een welkomstwoordje van Dick Beerens en uitleg van de ochtend werden er stenen beschilderd. Ouders en grootouders kregen een heerlijk kopje koffie of thee met cake erbij.

Onderwijl had Jacqueline Beerens in de sporthal de chocolade eieren verstopt, die de kids met veel enthousiasme gingen zoeken, waarna er nog een tijdje in de sporthal gespeeld werd met ballen en hoepels. Sommige oma's waagden zich er aan om ook nog even te hoela hoepelen!

Na een heerlijke versnapering en warme hapjes kregen alle kinderen ook nog een cadeau, waar ze bij ons erg mee in hun nopjes waren. Siebe en Minke hebben het erg naar hun zin gehad. Vonden het leuk! Alles bij elkaar een prima activiteit die voor herhaling vatbaar is en misschien dat er dan nog meer mensen van IPA Arnhem meegaan. Dick en Jacqueline bedankt voor de organisatie!

Tekst: Jacqueline en Dick Beerens

Zoals gebruikelijk werd er op 2e Paasdag weer de activiteit Paaseieren zoeken georganiseerd. We proberen ieder jaar iets nieuws te verzinnen om vooraf aan het eieren zoeken iets creatiefs te gaan doen voor de kinderen. Dit jaar werd er gekozen om een steen te gaan beschilderen. Die kan dan op een boomschijf komen te liggen met daarop een vlaggetje. De kinderen mogen dan zelf beslissen voor welke 'keigoemie' opa, oma, pappa of mamma de steen dan bestemd is. Het was leuk om te zien hoe creatief kinderen dan aan de slag gaan. Zowel met het beschilderen van de stenen maar ook met de teksten welke op de vlaggetjes moesten komen. Wij vond het dan ook erg verrassend dat ons voorwerk in zo'n goede aarde viel. Dat het eieren zoeken en het nadien spelen in de grote gymzaal ook weergeslaagd was deed ons ook goed. Dan was er het moment gekomen dat we de gevonden eieren gingen inzamelen om ze daarna onder de deelnemende kinderen eerlijk te verdelen en de gebruikelijke cadeautjes uit te delen.

De reacties gehoord hebbend kijken ook wij terug op weer een geslaagd 'Eieren zoeken 2.0'.

De 102de Vierdaagse van Nijmegen

Tekst: Adrie Daniëls

De 102de vierdaagse van Nijmegen is al weer voorbij. Dit jaar zijn 44.480 deelnemers gestart en hebben 41.006 deelnemers de vierdaagse volbracht. De Vierdaagsefeesten trokken dit jaar een record aantal van 1,615 miljoen bezoekers naar Nijmegen. Donderdag 19 juli was de drukste dag er waren toen 265.000 mensen op de been in het centrum van Nijmegen. Nadat we vorig jaar afscheid hadden genomen van sportcentrum 'De Kwel' in Cuijk, waren we dit jaar als IPA Nijmegen e.o. de eerste keer de gast in sportcentrum 'De Veldschuur' in Malden. Na enige keren vooroverleg te hebben gevoerd met de manager van de Veldschuur, Ellen Gielen, was het vertrouwen er dat we goed zouden worden ontvangen in de Veldschuur. Dit jaar hadden zich 96 IPA leden uit diverse landen voor onderdak gemeld. Hierbij was ook dit jaar weer, Jurijus Sulvalodas uit Litouwen. Ook nog van de partij Walter Rothen uit Basel, Zwitserland. Hij liep voor de 40ste keer de Vierdaagse. Walter gaf aan dat het voor hem, gezien

zijn leeftijd, de laatste keer was dat hij deelnam. Mogelijk dat ik hem het volgend jaar nog een keer kan overhalen om te komen. Ook mag Ole Amstrup de sympathieke Deen worden genoemd, die dit jaar voor de 36ste keer meeliep. Ulrich Vogts uit Celle, Duitsland liep voor de 37ste keer mee, hij deed dit met twee nieuwe heupen. Heel enthousiast is de begroeting als men elkaar weer na een jaar tegenkomt. Woorden als we zijn een grote familie en het is net een reünie klinken veelvuldig. Ellen en haar team hadden gezorgd voor een uitstekend onderkomen en goede maaltijden. Op maandagavond krijgt ieder gast in 'De Kwel' de speciale editie van de IPA Nijmegen e.o. betrekking hebbende op de vierdaagse. Op vrijdagavond werd het gebeuren in de Veldschuur afgesloten met een gezellige barbecue. Daarna was het mede dankzij het mooie weer nog lang gezellig op het terras. Op zaterdagmorgen worden gewoonte getrouw de buitenlandse politiemensen ontvangen op het hoofdbureau van politie te Nijmegen.

Na het genieten van een hapje en een drankje neemt iedereen afscheid en gaat men huiswaarts. In Nijmegen op het politiebureau was aanwezig onze voorzitter Jan Eijkmans en ondergetekende. Als IPA Nijmegen e.o. kunnen we dit jaar wederom spreken van een geslaagd evenement.

De volgende vierdaagse, 103ste is volgend jaar van 16 t/m 19 juli.

Bezoek aan Dublin en het IPA huis in Dublin

Tekst en foto's: Jimmy Hilgen

November 2017 ben ik samen met mijn vriendin Daniëlle naar Dublin gegaan. Vooraf waren we aan het kijken hoe en waar we zouden verblijven tot mij ineens het IPA huis in Dublin te binnen schoot. Ik heb vervolgens meteen contact met de IPA in Ierland gelegd en binnen no time was een kamer in het IPA huis voor ons gereserveerd voor vier nachten. Als IPA lid betaal je 20 euro per persoon per nacht en niet IPA leden betalen 25 euro per persoon per nacht. Dit is natuurlijk niet te vergelijken met een hotel in Dublin. Een vlucht met Ryanair vanaf Eindhoven is ook gemakkelijk te boeken, dus kun je vrij low budget een paar dagen in Dublin verblijven. Vanaf het vliegveld pak je een dubbeldekker naar het centrum die vlakbij het IPA huis stopt.

Het IPA huis is in de rustige wijk Drumcondra gelegen aan een rustige straat. In het huis zijn vijf kamers om te overnachten en verder heb je een gedeelde keuken en woonkamer. In onze kamer was ook een badkamer, maar dit is niet bij iedere kamer het geval.

Vanaf het IPA huis is het een ongeveer 250 meter lopen naar de doorgaande weg waar de dubbeldekkerbussen af en aan rijden. Buskaartjes zijn niet duur, maar houd er rekening mee dat je enkel met muntgeld kunt betalen. Het is vanaf de bushalte nabij het huis een 3 kilometer naar het centrum van Dublin dus eigenlijk ook goed lopend te doen.

In Dublin centrum zijn de bezienswaardigheden vrij dicht bij elkaar gelegen. Zo liggen Grafton Street, Temple Bar, Dublin Castle en de universiteit met de Book of Kells vlakbij elkaar. Het duurdere segment winkels is gelegen aan Grafton Street en de meer gangbare winkels vind je in de omgeving van de Millenium Spire. In deze omgeving pak je ook de dubbeldekker naar het schiereiland Howth. De Guinness brouwerij ligt iets verder buiten het centrum net als de ZOO. Wij hebben er echter voor gekozen de ZOO en de Guinness brouwerij niet te bezoeken. De Guinness brouwerij heeft schijnbaar wel een heel mooi panoramisch gezicht over de stad, maar is erg duur om te bezoeken. Wij kozen ervoor om de bus naar Howth te nemen.

De bustrip naar Howth (men spreekt het uit zoals wij hoofd zeggen) is al een bijzonderheid te noemen. De chauffeur slingert de dubbeldekker door smalle straatjes en soms zou je niet op zijn plaats willen zitten. Als je op het schiereiland aankomt kun je er voor kiezen om bij de haven uit te stappen of een stukje heuvel op te gaan en daar uit te stappen. Hiervandaan kun je dan de Howth Cliff Walk maken. Een schitterende wandeling over de hoge rotsen langs de Ierse zee kust.

Deze wandeling is aan te bevelen op goede schoenen te doen en niet op nette schoenen aangezien het allemaal smalle wandelpaden zijn. Wij zijn boven op de heuvel uitgestapt en zo richting de haven gewandeld. Uiteindelijk hebben we onze wandeltocht afgesloten met een goede maaltijd en een pint bier in een lokale pub.

Wij hadden het geluk dat we in Dublin waren op het moment dat Santa Claus (Kerstman) in het land kwam. Dit ging gepaard met een mooie lampjesshow bij de Millenium Spire in het centrum en een optocht. Wat ons als twee politiemensen opviel was de zware bewaking rondom deze festiviteiten. Overal was politie met commandowagens met veel camera's eraan en ook roadblocks waren aangelegd middels brandweerwagens en politiewagens. Gelukkig verliep alles zonder enige

problemen. Een bezoek aan Dublin is ook niet compleet zonder een bezoek aan de Temple Bar. Hier wordt elke dag live Ierse muziek gespeeld en is een pint Guinness een must. De prijzen in het kroegengebied rondom de Temple Bar zijn wel hoog, maar een bezoek is de moeite waard.

Op een van onze dagen hadden we afgesproken met een gepensioneerd politievriend van de Metropolitan Police uit Londen, Glyn Richards. Hij woont sinds een jaar in het binnenland van Ierland en was speciaal naar Dublin gekomen met de trein om een dag met ons door te brengen. Glyn en ik hadden een gezamenlijke hobby, politie-emblemen verzamelen, maar sinds enkele jaren is hij hiermee gestopt en overgegaan tot het verzamelen van bierviltjes (dus mocht een lezer van dit blad nog bierviltjes hebben...). Met z'n drieën hebben we Dublin Castle bezocht en het aangrenzende kleine Garda Síochána politiemuseum. De entree hiervan is gratis (voor de politie) en men is natuurlijk blij als collega's uit het buitenland langskomen. In het museum zie je het ontstaan van de Ierse politie ofwel Garda Síochána (Bewakers van de Vrede) tot wie ze nu zijn. Net achter het Dublin Castle ligt een parkje met daarin het monument met alle gevallen politiecollega's. Dit monument is ook zeker de moeite waard om te bezoeken.

Na ons bezoek zijn we in een nabij gelegen pub aan de fish and chips met een pint Guinness gegaan. Glyn vertelde ons dat het in heel Ierland gebruikelijk is dat als je in een pub komt dat de barman automatisch een pint Guinness voor de man tapt en dat men je erg raar aankijkt als je iets anders bestelt... Aan het einde van onze dag samen hebben we nog langs de rivier Liffey gewandeld en hebben we bij een lokale brouwerij nog enkele speciaalbieren geproefd.

Op de laatste dag voor ons vertrek hadden we de pech dat we typisch Iers weer hadden. De dagen ervoor hadden we mazzel dat het vrij warm voor de tijd van het jaar was, maar nu kregen we dan toch onze portie regen. Vlakbij het IPA huis is echter het gigantische Croke Park gelegen. Croke Park is het op drie na grootste stadion van Europa met een capaciteit van 82.300 zitplaatsen en alleen Camp Nou, Wembley en Bernabeu zijn groter! Het stadion is in handen van de GAA, de Gaelic Athletic

Association, wat tevens de grootste sportorganisatie van Ierland is. Ik ben zelf aardig bekend met (voetbal)stadions in de wereld, maar van Croke Park had ik nog nooit gehoord. Tot voor een paar jaar geleden was het statutair verboden dat er andere sporten op Croke Park werden gespeeld dan Ierse sporten. Toen echter het Aviva, of Lansdowne Road stadion, van de Ierse voetbalbond en rugbybond werd verbouwd moest men uitwijken naar Croke Park. Hier hebben de Ieren vervolgens met rugby de Engelsen (en aartsvijanden) verslagen. De sporten die men toch voornamelijk speelt op Croke Park zijn Gaelic Football en Hurling.

Van deze sporten had ik zelf wel eens een en ander gezien, maar als je dan een rondleiding door het stadion krijgt met een mooie introductiefilm dan word je wel even stil. Deze sporten worden enkel op amateurbasis gespeeld en als een speler in bijvoorbeeld het county Dublin geboren is dan zal hij de rest van z'n carrière voor Ath Cliath ofwel Dublin spelen. Wij kregen de rondleiding van een fanatieke Dublin supporter die mooie anekdotes vertelde over zijn team. Wij vonden het bezoek aan Croke Park een absolute aanrader.

Na Croke Park zijn we met de bus naar het centrum gegaan en hebben hier de Book of Kells bezocht. Dit is de beroemde eeuwenoude bibliotheek van de Dublin University. Het is een echte toeristentrekkpleister, maar imposant om te zien. Het heeft decor gestaan in de Harry Potterfilms en laat Daniëlle daar net van houden... Aan het einde van deze dag was het toch nog droog geworden en hebben we onze Ierland souvenirs ingeslagen bij een van de vele Carrolls gift stores die Dublin rijk is.

Dublin is een verrassend leuke bestemming om heen te gaan!

Uit de oude doos

Blog: “Die komt niet praten, dit wordt vechten”

Tekst: Yuri

‘Het is één uur ’s nachts als op het bureau de melding binnenkomt dat een naakte man in het centrum zomaar mensen op straat aanvalt. De man is heel agressief: hij bijt, schopt, slaat en spuugt. Hij heeft de voordeur van zijn woning ingetrapt. Twee collega’s gaan erop af, ik rijd achter ze aan, samen met mijn diensthond Tommie. Bij dit soort meldingen weet je nooit hoe het kan escaleren, dus ik ga mee om bijstand te verlenen.

Als we op het adres aankomen, vertellen geschrokken omstanders dat de man weer naar binnen is gegaan. Onderaan het portiek horen we niets. Na overleg besluiten we de woning in te gaan, om te kijken of het goed met de man gaat. Ik besluit Tommie in de auto te laten: we gaan naar binnen om hulp te verlenen. Bovendien weten we dat het eenkamerwoningen zijn, met heel weinig manoeuvreerruimte voor drie agenten en een grote hond. Als we bij de man op de drempel staan, slaat een penetrante urinegeur ons tegemoet. De hele grond ligt vol met plas. We zien de man meteen: hij ligt naakt op bed. Hij heeft een baardje en is stevig gebouwd. We spreken hem aan maar hij reageert helemaal nergens op.

Vechten

Een van de collega’s loopt het trappenhuis in en belt daar met de GGZ om te overleggen of de man door een psychiater gezien moet worden. Ik sta bij de deur, mijn andere collega, die nog in opleiding is, staat bij de man op het bed. Ineens begint de naakte man onverstaanbaar te zingen, terwijl hij met zijn hoofd rare bewegingen maakt. Dan staat hij op en terwijl hij mijn collega strak aankijkt, komt hij dreigend op hem af. ‘Die komt niet om te praten, dit wordt vechten’, flitst het door mijn hoofd. Als de man mijn collega aanvalt, duwt deze hem uit zelfbescherming naar achteren.

Stroomstootwapen

Ik denk heel veel in een seconde. Mijn collega is aspirant en in gevaar. De man is totaal niet aanspreekbaar en gaat niet vrijwillig meewerken. In de keuken zie ik een messenblok met messen, zo voor het grijpen. Dit kan helemaal misgaan. Een gevecht met vuisten en wapenstok in deze kleine ruimte gaat niet werken. De grond ligt vol urine, we hebben geen grip. Pepperspray kun je niet gebruiken in een afgesloten ruimte, anders raak je zelf onder invloed. Het stroomstootwapen dus. Dan is de man in één klap weerloos en kunnen we hem overmeesteren.

Bedreiging

De man komt op mijn jonge collega af voor een nieuwe uithaal. Die zit klem tussen de man en het aanrecht. Ik trek het stroomstootwapen, waarschuw de man en richt gelijktijdig de twee laserpuntjes op zijn borst en bovenbeen. ‘Staak je verzet of ik zet het stroomstootwapen in.’ Zodra ik het zeg, draait de man zich om en komt hij op mij af, om me te slaan. Ik ben nu de bedreiging. Ik vuur het wapen af, de man gaat naar de grond. Al zijn spieren verkrampen. Mijn collega’s doen hem razend snel de handboeien om. Binnen een paar tellen begint hij weer te zingen, alsof hij geen stroomstoot heeft gekregen. De man wordt met de ambulance naar een GGZ-instelling gebracht, wij zijn in orde.

Uitgeschakeld

Als hondengeleider komen wij vaak in actie als het

geweld al is geëscaleerd. We hebben de beschikking over veel geweldsmiddelen: het vuurwapen, de diensthond, de lange en korte wapenstok, pepperspray en nu ook het stroomstootwapen. We kunnen opschalen en afschalen, al naar gelang het geweldsniveau. Ik was blij dat ik kon kiezen voor het stroomstootwapen en dat het werkte. Ik kon op veilige afstand blijven, de man was in één keer uitgeschakeld, zonder letsel voor hem of ons. Als we fysiek met hem hadden moeten vechten in die kleine ruimte was er veel meer geweld aan te pas gekomen en dus ook letsel.’

Stroomstootwapen

De politie startte in februari vorig jaar in vier eenheden een pilot met stroomstootwapens. Politieagenten van basisteams in Zwolle, Amersfoort, eenheid Noord-Nederland en de hondengeleiders in de eenheid Rotterdam hebben sinds februari 2017 het stroomstootwapen in hun uitrusting. Nu de pilot per 1 februari 2018 is afgelopen, wordt de evaluevaluatie opgemaakt door de Politieacademie. De evaluatie is naar verwachting voor de zomer klaar en wordt dan met een advies aangeboden aan de minister van Justitie en Veiligheid. Minister Grapperhaus kan vervolgens in afstemming met de Tweede Kamer besluiten het geweldsmiddel al of niet toe te voegen aan de politie-uitrusting. Tot die tijd mogen de speciaal opgeleide collega’s die aan de pilot mee deden (in Zwolle, Amersfoort, Rotterdam en de Eenheid Noord-Nederland) het wapen blijven gebruiken. Meer weten? Kijk op politie.nl

Stap naar voren

Elke dag weer komen politieagenten in gevaarlijke situaties terecht. Waar anderen een stap terug doen, stappen politiemensen naar voren. Desnoods met gevaar voor eigen leven. Voor de veiligheid van anderen. Soms staan ze daarbij voor grote dilemma’s. En moeten ze in luttele seconden beslissen.

Over Yoeri

Youri (37) zit sinds zijn 21e bij de politie. In 2008 werd hij hondengeleider, hij werkt nu met zijn derde diensthond. ‘Het mooiste van politiewerk vind ik het samen met mijn hond speuren naar verdachten. Daar kun je me ’s nachts voor wakker maken.’

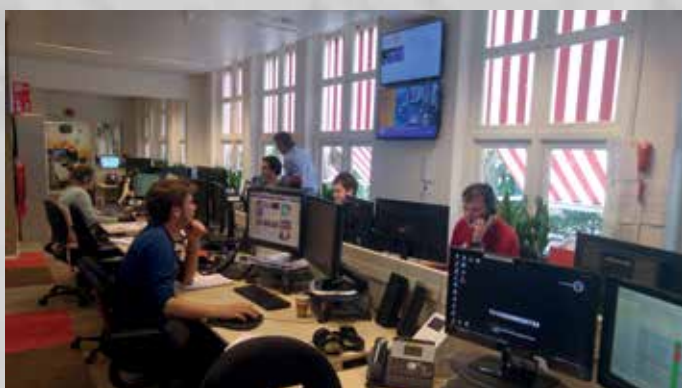
Op bezoek bij omroep Gelderland... rondje door de studio.

Tekst en foto's: Trudy en Martin van der Putten.

Eindelijk was het dan zover. Nadat het bezoek een keer was uitgesteld gingen we op vrijdag 6 juli 2018 op bezoek bij TV Gelderland. We zouden met IPA Oost Nederland de laatste uitzending van het programma "De Week en Gld" bijwonen. Trudy en ik sloten aan vanuit IPA Nijmegen e.o. en mochten zelfs twee introducees meenemen. Dit werden Ans en Anne. Omstreeks kwart voor 3 waren we welkom bij de studio aan de Rosendaalseweg in Arnhem. Toen we dan compleet waren kregen we uitleg van een gastvrouw en werden we in twee groepen door de studio rondgeleid. Door de nieuwsstudio, waar enkele van ons de camera mochten bedienen en een enkeling het nieuws mocht af lezen van de autocue, ging het door naar de regiekamer, waar we ook de nodige uitleg kregen.

Via de editor kamer, hier worden de binnen gebrachte opnames op maat gesneden en wordt de kleur nagekeken, ging het naar de radiostudio waar Erik van den Berg het programma Gelderland Muziekland presenteerde. Erik vond het niet erg dat er in eens 26 personen zijn kleine studiootje binnen stormden en allemaal vragen gingen stellen. Erik ging gewoon door met zijn programma. Een van ons mocht nog een verzoek nummer aanvragen en verder ging het door de studio. Via de ruimte van de nieuwsredactie kwamen we weer in de live studio's uit. In de live radiostudio werd vanaf 16.00 uur het programma "De week van Gelderland" uitgezonden en gepresenteerd door het duo Irene ten Voorde en Maarten Hagelstein. In de Live TV studio, die er gelijk naast is gelegen, maakte Inge de Jager zich klaar voor de uitzending.

Er was maar één verzoek aan de gasten... praat gezellig door. In de studio was ook een Surinaams schaafijs karretje aanwezig waar je lekker schaafijs met vruchten siroop kon krijgen. Tijdens deze "De Week van Gelderland" werden diverse items uitgezonden waaronder; Aangereden opa, kleinkind en oma, Droogte en Ijs, Hans Keuper met het strijdlid Zwarte Cross en het weeklied van Collin. Tijdens de uitzending kwamen ze nog rond met een drankje en een bitterbal en voor je het wist zaten de opnames er op. Trudy en ik en onze gasten Ans en Anne hebben geen spijt dat we mee zijn gegaan. Het was erg gezellig maar vooral interessant.

‘Structuur geeft duidelijkheid’

Tekst en foto's: Trudy en Martin van der Putten.

Duidelijkheid. Afspraak is afspraak. De 62-jarige Arno Jansen, hoofd van de Dienst Toezicht & Handhaving (OOV), houdt van structuur. Dat deed hij al toen hij nog werkte voor de Koninklijke Marechaussee en dat doet hij ook nu hij sinds 2014 op vrijwillige basis alle veiligheidszaken rond de Vierdaagse coördineert.

Al eerder hadden (oud)collega's van de Marechaussee Arno Jansen gevraagd toe te treden tot het Uitvoerend Comité van Vierdaagse. Maar hij hield de boot steeds af. “Te druk met werk, ik was gedetacheerd in Ankara, Turkije, en om dan ook nog eens een week lang in de drukte van de Vierdaagse op te gaan, vond ik wat veel”, vertelt hij. Niet dat de Vierdaagse een onbekend fenomeen was voor de geboren Elstenaar. “Ik werkte vroeger bij de Brigade Nijmegen van de Marechaussee. Deed daar al, in de jaren zeventig, de coördinatie van de internationale patrouilles van de militaire politie. Mooie tijden en aan actie geen gebrek!”, herinnert hij zich nog.

Samenleving

Toen hij in 2014 de dienst verliet en de bestuursleden Wim Velings en Gerard Beelen nogmaals een beroep op zijn kennis en ervaring deden, ging Arno Jansen om. “Ik miste al snel de internationale contacten van mijn werk. Als je er eenmaal bent uitgestapt, mis je al snel het gevoel nog midden in het leven te staan. Althans zo verging het mij. En ik was ook nog wel op zoek naar iets waarin ik wat voor de samenleving zou kunnen betekenen. De Vierdaagse is een evenement dat heel goed in dat plaatje past.”

Arno Jansen ‘tekende’ dus voor de Vierdaagse. “Om eerlijk te zijn”, zegt hij, “in eerste instantie beviel het me helemaal niet. De Dienst Toezicht & Handhaving, vroeger nog de afdeling Openbare Orde en Veiligheid, stond in de

kinderschoenen en het hing van los zand aan elkaar. Er werd in de Vierdaagse week hard gewerkt, maar er zat nauwelijks lijn in. Dat heb ik opgemerkt en het bestuur geadviseerd daar wat meer structuur in aan te brengen. Ja, en als je dan zo'n advies geeft, dan ben je er ook van. Zo werkt dat natuurlijk!”

Op papier

Structuur aanbrengen in een dienst, bestaande uit vrijwilligers die voor de Vierdaagse werken, hoe doe je dat? “Lijkt lastiger dan het is”, legt Arno uit. “De basis is het beantwoorden van een paar vragen: wat doen we, hoe doen we dat en waar staat dat? Als je die vragen serieus invult en je legt de antwoorden vast, dan heb je al een structuur. Duidelijkheid, daar gaat het om. Ook bij de Vierdaagse.” Zonder te verzanden in bureaucratie en overloos gepalaver in commissies, werkgroepen en ander overleg, zorgde Arno Jansen er voor dat werkzaamheden en verantwoordelijkheden van Toezicht & Handhaving in processen en protocollen op papier kwamen te staan. En er kwamen takenlijstjes, gekoppeld aan de medewerkers die deel uitmaken van de Dienst Toezicht & Handhaving. “Openbare Orde en Veiligheid is de laatste jaren in bezetting gegroeid naar achttien mannen en vrouwen, die in afwisselende koppels actief zijn op start- en finissterrein en, op de vrijdag, in het intochtgebied. We laten ons daarbij assisteren door professionele beveiligingsdiensten, die in de nachtelijke uren actief zijn met bewaking en veiligheid en bovendien ingezet worden bij de doorlaatposten op start- en finish en de begeleiding van het publiek op de tribunes.”

Sociaal vaardig

De medewerkers van Toezicht & Handhaving hebben niet allemaal een politie-achtergrond. “Nee, dat hoeft helemaal niet”, zegt Arno Jansen. “Sociale vaardigheid is wel het

belangrijkste waar we naar kijken bij nieuwe aanmeldingen voor onze dienst. Behandel iemand zoals je zelf behandeld zou willen worden, dat moet de drive zijn in ons werk.” Iedere nieuwe medewerker bij Toezicht & Handhaving werkt een jaar ‘op proef’ mee. “Dat is een vast afspraak: maak van je hart geen moordkuil, dat doe ik ook niet. Als iets niet bevalt in onze organisatie, zeg het dan. Daar kunnen we van leren. Omgekeerd: als ik denk dat iemand niet in de organisatie past, zeg ik dat ook. Eerlijk en duidelijk.”

De Toezicht & Handhaving-medewerkers werken tijdens de Vierdaagse in twee ploegendiensten, vier koppels van twee medewerkers per dienst. Start- en finishterrein (Wedren, Vierdaagseplein en Julianapark) en op vrijdag het intochtgebied (eretribunes St. Annastraat, Keizer Karelplein, Oranjesingel, Meet & Greet, Prins Bernhardstraat) worden ingedeeld in sectoren en de Toezicht & Handhaving-teams krijgen hun ‘eigen’ sector toegewezen. De meldkamer van Openbare Orde en Veiligheid wordt bemest door medewerkers van de Dienst Kennis & Innovatie.

Professionals

Arno Jansen: “De politie trekt zich steeds verder terug van evenementenbegeleiding, dus moeten we het zelf doen. Dat is geen sinecure. Naast onze eigen mensen, bedienen we ons van cameratoezicht. In de vierdaagse week worden 4800 manuren ingezet door medewerkers van beveiligingsdienst Scorpions Security, die daarbij mountainbikers en hondengeleiders inzetten. En of je nu een jubileumjaar hebt, zoals in 2016, of niet, bewaken en beveiligen moet je toch. Een week lang 24 uur per etmaal.” Uiteraard worden alle werkzaamheden door of namens Toezicht & Handhaving verricht in nauw overleg met de Nationale Politie. “We weten natuurlijk heel goed waar ons bevoegdheden liggen en wanneer we taken aan de politie moeten overlaten. Omdat we als Vierdaagse ook hier een professionaliseringsslag hebben gemaakt, bestaat er wederzijds vertrouwen.”

Met de drukke jubileumeditie in 2016 nog vers in het geheugen, verwacht Arno Jansen voor zijn dienst in 2018 geen bijzonderheden. “We gaan door met het werken aan goede communicatielijnen tussen de Vierdaagse diensten onderling. Het nut daarvan is vorig jaar wel bewezen. We moeten alleen oppassen dat we niet te ver doordraven in het overlegcircuit. En verder? Het zal rond de intocht, met name in het gebied rond de Vereeniging, wel wat rustiger zijn dit jaar. Of de koning moet besluiten wéér op bezoek te komen!”

Arno Jansen is de nieuwe voorzitter van IPA Arnhem e.o.

Districtsnieuws

Wijziging van de regeling deelname aan activiteiten georganiseerd door de I.P.A. districten:

Beste leden,

Uitgangspunt is dat deelname aan activiteiten door leden van andere districten mogelijk moet zijn en moet blijven. De bestaande regeling is op het volgende punt veranderd, te weten dat de districten de kosten van deelname aan activiteiten door leden van andere districten NIET onderling meer verrekenen. Dus kort gezegd komt het hier op neer dat de districten geen facturen meer sturen aangaande het verschil ledenprijs en kostprijs van deelnemende leden. Het District bepaalt zelfstandig of en in welke gevallen er een ledenprijs en/of er een introductieprijs van toepassing is. Afhankelijk van de activiteit kan deze variëren. Dat zal dan in de uitnodiging duidelijk vermeld worden. De leden van het District Nijmegen en omstreken geven zich in voorkomend geval zelf op bij het organiserend district en betalen vervolgens zelf de vastgestelde prijs. Gaarne onze evenementen coördinator eveneens van uw opgave in kennis stellen per mail. Dit gelet op onze jaaroverzicht.

In de artikelen over activiteiten en evenementen staan meestal 2 prijzen vermeld.

1. de prijs voor leden, gelijkgestelden en partners.
2. de prijs voor introducees.

Onder 1 worden begrepen de leden, gelijkgestelden en partners van de IPA districten: Nijmegen e.o. Arnhem e.o. en Twente.

Onder 2 alle andere leden van de IPA en introducees.

De onder 1 vermelden betalen de IPA prijs. De onder 2 vermelden betalen de kostprijs.

Kampeerweekend:

Opgeven kan nog!! voor het: Nazomer kampeerweekend 2018 IPA Nijmegen e.o. van vrijdag 21 tot en met zondag 23 september 2018.

Het IPA Nijmegen nazomer kampeerweekend was ook vorig jaar weer een groot succes. Daarom organiseert IPA Nijmegen voor de derde keer een nazomer kampeerweekend voor IPA leden.

Het weekend vindt plaats op Campingpark Het Groene Eiland te Appeltern, in het land van Maas en Waal. Campingpark Het Groene Eiland ligt op het rechterdeel van een schiereiland midden in het watersportrecreatiegebied. Wij kamperen direct of vlakbij het water!

De onkosten voor dit weekend bedragen €90-. Dit is inclusief:

- * Overnachting voor 2 personen met kampeermiddel, elektra en auto.
- * Vrijdagavond een eenvoudige Chinese maaltijd. (Exclusief drank - zelf meenemen).
- * Zaterdag een complete BBQ. (Exclusief drank - zelf meenemen).
- * Verder geldt voor dit weekend: 'American Party' met 'BYOB' oftewel, zelf zorgen voor je ontbijt, (2 x) lunch, je eigen drinken (koffie, thee, bier, frisdrank, wijn, sterke drank, enz.) en versnaperingen voor tussendoor.
- * BYOB' = Bring Your Own Booze of Bring Your Own Bottle + borden, bestek, enz.
- * Ook honden zijn welkom, kosten € 4 per nacht.

Opgave bij Brugt Peper tot uiterlijk 15 september 2018, middels:

e-mail: familiepeper@hotmail.com

met vriendelijke groet, namens IPA Nijmegen e.o.

Brugt Peper, tel: 06-20991487

Jan Nijburg, tel: 06-19268485

IPA inloop + jubilarissen:

Wederom bent u allen van harte welkom op deze dag om onze jubilarissen te huldigen en gezellig bij te praten. Sporthal 'De Heuvel', Heuvel 40, 6651 DE Druten, aanvang 11.00 uur. De inloop vindt plaats op zondag 11 november 2018.

Agenda

21,22 en
23-09-2018

3e IPA Nijmegen kampeerweekeind

Locatie Het Groene Eiland te Appeltern.

5 oktober 2018

Bedrijfsbezoek CNC Grondstoffen

Aanvang 09.00 en er kunnen maximaal 20 personen deelnemen. Info en opgave bij Dick Beerens.

11 november
2018

2e Inloop IPA Nijmegen e.o.

Met daarbij de hulding van onze jubilarissen.

Activiteiten Oost 4

District Arnhem:

12 september
2018

**Bezoek museum voor
Nostalgie en Techniek te
Langenboom**

7 oktober
2018

**7-Daagse reis het Zwarte
Woud**

District Twente:

9 september
2018

Fietstocht Rijssen-Nijverdal met bbq

District Zwolle:

8 september
2018

Vechtdal Landgoederenloop te Dalfsen

Opgave

Opgave voor de diverse activiteiten IPA-Nijmegen dient ruim vooraf plaats te vinden bij Dick of Adrie. Zie hiervoor de colofon voorin deze Attentie.

Opgave voor de activiteiten Oost 4 bij uw eigen district, raadpleeg hiervoor de webiste.

